

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 2, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 162:

Forslag til lov om benzinforhandlerkontrakter.

Af Ole Espersen (S) m.fl.

(Fremsat 31/1 85. Første behandling 15/2 85. Betænkning 23/5 85).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Jeg skal her ved andenbehandlingen opfordre også regeringspartierne til at indtage en anden, en positiv, holdning til det foreliggende lovforslag. For kort at rekapitulere baggrunden for ændringsforslagene skal jeg gøre status vedrørende selve forslaget.

I over 10 år har især de selvstændige benzinforhandlere energisk, men til dels forgæves argumenteret for urimeligheden i de meget lange uopsigelighedsbindinger for for-

handlerne. De store selskaber har lige så energisk argumenteret først for evigtvarende kontrakter eller 25 års eller 30 års kontrakter og i de sidste par år for, at det skulle være lovligt at indgå kontrakter på op til 10 års løbetid, samtidig med at de har krævet at bevare retten til fuldstændig på egen hånd at diskriminere forhandlerne for, igen på egen hånd, at bestemme strukturen i detailledet. Der er mobiliseret store ressourcer af juridisk og anden karakter, og stort set har de multinationale koncerner vundet.

Vi mener i mit parti, at disse forhold er helt uacceptable, og hvis – og det skal jeg dokumentere – regeringspartierne fortsat ubetinget står på olieselskabernes side, isolerer disse partier sig ganske voldsomt.

Vi har under sagens behandling i retsudvalget uopfordret modtaget henvendelser fra en række erhvervsorganisationer, henvendelser, som klart og grundigt gennemhuller de multinationale firmaers argumenter, som jo først og fremmest – og det har vel været det overraskende for os alle sammen – er gået på, at det nuværende bindingssystem skulle være en omsorgsforanstaltning for de små benzinforhandlere. Man kan undre sig over, at disse forhandlere så voldsomt og i så mange år så energisk har strittet imod ændringer, hvis der skulle være tale om omsorg. Det er i øvrigt sjældent, man oplever, at retten til at vise omsorg kombineres med et krav om 10 års forpligtelse til at modtage omsorgen. Argumentet er da også grundigt gennemhullet af en række erhvervsorganisationer, der som nævnt helt spontant har henvendt sig med støtte til retsudvalget.

De danske Handelsforeningers Fælles-Organisation, der repræsenterer 110.000 arbejdende mennesker i disse virksomheder, skriver: »... at der er tale om alt for lange uopsigelighedsbindinger. Der er tale om urimelige markedsføringsbestemmelser, når en detailhandler kan være bundet i op til 10 år til at skulle aftage varer til ukonkurrencedygtige priser, og at han i så lang en periode skal affinde sig med, at leverandøren optræder som direkte konkurrent gennem selskabsdetaildrift.«

Og citatet fortsætter:

»Det er derfor ikke nogen saglig argumentation, når selskaberne henviser til, at det nuværende bindingssystem skulle være en